

HANDHAVINGSCOLLEGE

ARREST

van 8 september 2022 met nummer
in de zaak met rolnummer

Verzoekende partij

vertegenwoordigd door advocaat met
woonplaatskeuze te

Verwerende partij

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering, ten verzoeken van de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme

vertegenwoordigd door advocaat met
woonplaatskeuze te

I. Voorwerp van het beroep

Verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 15 oktober 2021 de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke entiteit van 14 september 2021 met nummer waarmee haar een alternatieve bestuurlijke geldboete wordt opgelegd van 6.775 euro wegens schending van artikel 6.2.1, 1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO) in samenhang gelezen met de artikelen 4.2.1, 1° en 6.2.1, 7° VCRO. Er wordt haar met name verweten dat ze zonder voorafgaande omgevingsvergunning een nieuwe loods is beginnen oprichten ter vervanging van een oude loods.

II. Rechtspleging

Verwerende partij dient een antwoordnota in en het administratief dossier. Verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 30 juni 2021. Advocaat _____ loco advocaat _____ voert het woord voor verzoekende partij. Verwerende partij verschijnt schriftelijk.

III. Feiten

1.

Op 4 november 2019 stelt de handhavingsambtenaar van _____ (hierna: verbalisant) op het perceel van verzoekende partij met kadastrale omschrijving _____, het volgende vast:

“ ...

volgende stedenbouwkundige inbreuk wordt begaan:

1. Heroprichten van een loods ter vervanging van een oude loods van +- 20m x 8,5m + 4,5m x 7m zonder voorafgaande omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen. De werken zijn in uitvoering en werden op 4/11/2019 om 11u40 d.m.v. aanplakking stilgelegd. Het gebouw dient nog winddicht gemaakt te worden t.t.z. ramen en poorten nog te plaatsen. Dit aangezien er niemand opendeed bij aanbelling en klopping en vermoedelijk niemand aanwezig was. Achteraf blijkt een werknemer aanwezig die de plakking kwam lezen en vervolgens met de camionette vertrok. De werken zijn in uitvoering en maken een inbreuk uit op artikel 4.2.1 1° a) en c) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
2. Een grond gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten voor het opslaan van allerlei materialen, materieel of afval en containers zonder omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen hiervoor en dit maakt eveneens een inbreuk uit op artikel 4.2.1 5° a) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De vermelde werken, handelingen en/of wijzigingen worden uitgevoerd in opdracht van _____ .. en onder toezicht van ... zaakvoerder

Door: NIET GEKEND

De werken, handelingen en/of wijzigingen waren op het moment van de vaststellingen in uitvoering en werden vervolgens op 4/11/2019 om 11u40 stilgelegd d.m.v. aanplakking aangezien er niemand kwam opendoen. De nodige vaststellingen werden verricht vanaf het openbaar domein en het privé-domein na legitimatie aan _____ die beweerde over een vergunning te beschikken. De aanplakking werd verricht vooraan en achteraan op de nieuwe loods in aanbouw.

De werken, handelingen en/of wijzigingen worden uitgevoerd zonder de vereiste omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen ... en zijn gelegen volgens het Gewestplan in Afbakening regionaalstedelijk gebied een woongebied.
...

Deze vaststellingen worden opgenomen in het aanvankelijk proces-verbaal nr. van 4 november 2019, dat op dezelfde dag wordt afgesloten en op 8 november 2019 wordt verstuurd aan het Parket.

Het schriftelijk bevel tot onmiddellijke staking van de werken van 4 november 2019 wordt op 19 november 2019 door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bekrachtigd. De bekrachtigingsbeslissing wordt op dezelfde datum samen met proces-verbaal verstuurd aan het Parket en aan verzoekende partij en haar zaakvoerder met een aangetekende brief. Verzoekende partij en haar zaakvoerder worden daarbij aangemaand om 'deze schending ongedaan te maken', waarbij hen wordt gemeld dat dit (onder meer) 'kan gebeuren door' ofwel 'het binnen een termijn van drie maanden aanvragen van een regularisatievergunning bij de gemeente en indien een vergunning wordt bekomen, het daarna volledig uitvoeren van deze vergunning' ofwel 'binnen een termijn van drie maanden de toestand in de oorspronkelijke staat te herstellen'.

2.

Op 21 januari 2020 ontvangt de gewestelijke entiteit AMMC de melding van de procureur des Konings van 8 januari 2020 dat het stedenbouwkundig misdrijf niet strafrechtelijk zal worden behandeld.

3.

Op 7 februari 2020 vraagt de gewestelijke entiteit aan de verbalisant bijkomende inlichtingen, in het bijzonder of er al enige vorm van herstel is gebeurd. De verbalisant deelt op 10 februari 2020 mee dat er voor 'de heroprichting van deze loods tot op heden nog geen poging werd ondernomen om te regulariseren of te herstellen' maar dat 'de werken wel nog steeds stil liggen'.

Op 18 februari 2020 brengt de gewestelijke entiteit verzoekende partij op de hoogte van het voornemen om een alternatieve bestuurlijke geldboete op te leggen. Ze wijst haar daarbij op de mogelijkheid van een bestuurlijke transactie mits betaling van 5000 euro (artikel 6.2.14 VCRO). Ze nodigt haar ook uit om bij gebreke van tijdige en volledige betaling van de voorgestelde geldsom een schriftelijk verweer mee te delen, eventueel vergezeld van een

vraag tot hoorzitting, en biedt haar de mogelijkheid om inzage te vragen in het administratief dossier.

Op 19 mei 2020 stelt verzoekende partij dat ze 'wenst over te gaan tot regularisatie', dat 'de nodige stappen hiervoor worden gezet' en dat ze verzoekt om 'in die optiek de bestuurlijke boeteprocEDURE alsnog niet verder te zetten'.

De verbalisant deelt op 23 november 2020 mee dat er 'tot op heden nog geen regulariserende omgevingsvergunningsaanvraag werd ingediend voor het heroprichten van een loods en de werken nog steeds stil liggen'. Op 1 maart 2021 deelt de verbalisant opnieuw mee dat er 'tot op heden nog geen regulariserende omgevingsvergunningsaanvragen werden ingediend'. In antwoord op de vraag van de gewestelijke entiteit van 23 juni 2021 'of er intussen reeds enige vorm van herstel heeft plaatsgevonden (aanvraag regularisatievergunning, herstel in oorspronkelijke toestand, enz.)' antwoordt de verbalisant op dezelfde datum 'dat de werken nog steeds stilliggen en dat betrokkene nog steeds geen regulariserende omgevingsvergunningsaanvraag heeft ingediend voor de heropbouw van dit magazijn'.

4.

Op 14 september 2021 legt de gewestelijke entiteit een geldboete op, waarvan verzoekende partij met een aangetekende brief van 16 september 2021 in kennis wordt gesteld. Dat is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van het middel

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij voert de schending aan van 'de materiële en formele zorgvuldigheidsplicht en de motiveringsplicht' doordat de gewestelijke entiteit heeft nagelaten om 'alle rechtens relevante feiten bij haar onderzoek te betrekken, deze zorgvuldig te onderzoeken en haar beslissing adequaat te motiveren'. Ze verwijt de gewestelijke entiteit met name dat deze ten onrechte de uitkomst van de door haar op 19 mei 2020 aangekondigde regularisatie van de wederrechtelijke loods niet heeft afgewacht en haar daarvoor onvoldoende tijd heeft geboden. Ze betwist niet dat er hiervoor nog geen regularisatieaanvraag was ingediend op het ogenblik dat de gewestelijke entiteit op 23 juni 2021 navraag deed naar de stand van zaken met betrekking tot het 'herstel'. Ze stelt dat dit echter is te wijten aan het feit dat ze de uitkomst heeft afgewacht van de lopende regularisatieaanvraag voor een wederrechtelijk terras bij een

horecazaak op hetzelfde perceel, waarvoor de regularisatieaanvraag samen moet worden aangevraagd met deze voor de loods. Ze stelt dat haar niet kan worden verweten eerst de uitkomst van deze regularisatieprocedure te hebben afgewacht, terwijl de vaststelling dat die procedure uiteindelijk een ongunstige afloop had daaraan geen afbreuk doet. Ze merkt op dat de regularisatieprocedure voor het terras en in het bijzonder de discussie over de ligging van de voortuinzone en de bouwlijn in het licht van de toepassing van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening 'Woonkwaliteit' pas definitief was afgelopen met het arrest van de Raad van State van 20 met 2021 over haar cassatieberoep tegen het arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 30 juni 2020 tot verwerping van haar verzoek tot vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 28 februari 2019 tot weigering van de regularisatie van het terras. Ze meent dat er tussen dit arrest van de Raad van State van 20 met 2021 en het ogenblik waarop de gewestelijke entiteit op 23 juni 2021 navraag deed naar de stand van zaken met betrekking tot het 'herstel' van de wederrechtelijke loods een te korte tijdsperiode is verlopen om haar toe te laten 'een voldoende gemotiveerd dossier samen te stellen en in te dienen, en zeker te kort om reeds een regularisatievergunning te bekomen'.

2.

Verwerende partij betwist het middel. Ze stelt dat de gewestelijke entiteit bij de voorbereiding van de bestreden boetebeslissing wel degelijk zorgvuldig te werk is gegaan. Ze wijst met name op de vaststelling dat de gewestelijke entiteit naar aanleiding van de aankondiging van verzoekende partij op 19 mei 2020 dat er een regularisatievergunning zou worden gevraagd voor de wederrechtelijke loods zowel in november 2020, in maart 2021 als in juni 2021 spontaan navraag deed naar de stand van zaken met betrekking tot de aangekondigde regularisatie, waarbij telkens bleek dat er nog geen regularisatieaanvraag was ingediend, terwijl dit ook op heden klaarblijkelijk nog altijd niet is gebeurd. Ze stelt dat dit door verzoekende partij ook niet wordt betwist en verwijt haar dat ze naliet om de gewestelijke entiteit daarover zelf te informeren. Ze meent dat het 'nochtans aan verzoekende partij zelf toekomt om aan de gewestelijke entiteit actuele informatie te verstrekken en haar op de hoogte te houden van herstelinitiatieven en eventuele gunstige (vergunnings)beslissingen wil ze kunnen genieten van meer clementie'. Ze merkt op dat de gewestelijke entiteit hierdoor ook niet op de hoogte was van de lopende regularisatieaanvraag voor een wederrechtelijk terras bij een horecazaak op hetzelfde perceel en van de jurisdictionele procedures in dit kader voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de Raad van State als cassatierechter. Ze stelt dat deze regularisatieprocedure bovendien geen betrekking heeft op het stedenbouwkundig misdrijf waarop voorliggende procedure betrekking heeft. In de rand hiervan merkt ze op dat verzoekende partij trouwens al vanaf de kennisname op 15 maart 2021 van het

auditoraatsverslag waarbij werd geadviseerd om de cassatievoorziening tegen het arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 30 juni 2020 te verwerpen wist dat de regularisatieaanvraag voor het terras ongunstig ging aflopen omdat ze daarna geen verzoek tot voortzetting meer indiende zodat de Raad van State noodzakelijk de afstand van geding zou vaststellen. Ze wijst ook op de vaststelling dat de gewestelijke entiteit de overschrijding van de ordeterminen om een geldboete op te leggen in het voordeel van verzoekende partij in rekening heeft gebracht door het boetebedrag te verlagen van 7.800 euro naar 6.775 euro, terwijl het lange tijdsverloop van de bestuurlijke boeteprocedure is te wijten aan het feit dat de gewestelijke entiteit meermaals navraag deed naar de stand van zaken van de door verzoekende partij aangekondigde regularisatieaanvraag.

3.

Verzoekende partij erkent in haar wederantwoordnota dat ze vooralsnog geen regularisatieaanvraag indiende 'voor de afbraak van de oude loods en de bouw van de nieuwe loods' maar dat 'het aanvraagdossier momenteel klaar ligt bij de architect om ingediend te worden bij de stad Hasselt, hetgeen in de komende dagen zal geschieden'. Ze houdt zich daarbij het recht voor om het College 'verder te informeren over het verloop en de uitkomst van deze administratieve procedure'.

Beoordeling door het College

1.

Zoals blijkt uit de bestreden beslissing en door verzoekende partij niet wordt betwist heeft ze een stedenbouwkundig misdrijf gepleegd door zonder de daarvoor vereiste voorafgaande omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen ter hoogte van een afgebroken loods een nieuwe loods te bouwen dan wel door dit als eigenaar toe te staan (artikel 4.2.1, 1° VCRO en artikel 6.2.1, 1° en 7° VCRO). Ze betwist ook niet dat er haar hiervoor in beginsel een alternatieve bestuurlijke geldboete kan worden opgelegd (artikelen 6.2.6, 6.2.7, §1, lid 1 en 6.2.13, §4 VCRO) omdat ze kan worden beschouwd als overtreder en met name als de rechtspersoon die het stedenbouwkundige misdrijf heeft uitgevoerd, er opdracht toe heeft gegeven of er zijn medewerking aan heeft verleend (artikel 6.1.1, 6° VCRO). Ze betwist tenslotte ook niet dat ze vooralsnog geen aanvraag indiende om de wederrechtelijke stedenbouwkundige handelingen waarvoor de boete wordt opgelegd te regulariseren.

2.

Een bestuurlijke geldboete is een sanctie waarbij de gewestelijke entiteit een overtreder verplicht om een geldsom te betalen wegens het plegen van een stedenbouwkundig misdrijf

(artikel 6.2.7, §1, lid 1 VCRO). Het plegen van dit misdrijf kan dus ook nog worden gesanctioneerd als de overtreder ondertussen al dan niet vrijwillig overging tot herstel, zoals door het bekomen van een regulariserende omgevingsvergunning voor de wederrechtelijke stedenbouwkundige handelingen.

De gewestelijke entiteit (artikel 6.1.1, 2° VCRO) moet in het licht van het evenredigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur bij het opleggen van een bestuurlijke geldboete zorgen dat de boete evenredig is tot de feiten (zie naar analogie artikel 16.4.4 DABM). Dit wordt nader gepreciseerd door de vereiste dat de hoogte van de bestuurlijke geldboete wordt afgestemd op de ernst van het stedenbouwkundig misdrijf, terwijl er ook rekening wordt gehouden met de frequentie en de omstandigheden waarin de overtreder dit heeft gepleegd of beëindigd (artikel 6.2.7, §1, lid 2 VCRO). De gewestelijke entiteit beschikt hierbij in het licht van het maximumbedrag van een alternatieve bestuurlijke geldboete (artikel 6.2.13, §4 VCRO) over een ruime discretionaire bevoegdheid, waarbij ze op vraag van de overtreder in beginsel ook de mogelijkheid heeft om de boete op te leggen met uitstel van tenuitvoerlegging (artikel 6.2.7, §2, lid 1 DABM). Het College zal bij het toezicht hierop aan de hand van de argumentatie die regelmatig en in het bijzonder door verzoekende partij wordt voorgelegd nagaan of de gewestelijke entiteit is uitgegaan van de juiste feitelijke en juridische gegevens, deze correct heeft beoordeeld en op grond daarvan de waarderingscriteria om het boetebedrag te bepalen niet foutief of kennelijk onredelijk heeft toegepast. Dit zal met name moeten blijken uit de juridische en feitelijke motieven die aan de boetebeslissing ten grondslag liggen en die daarin worden vermeld en afdoende moeten zijn, vermits de beslissing als individuele bestuurshandeling ressorteert onder de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Ze moet dus een concrete, precieze en pertinente of draagkrachtige motivering bevatten waaruit de keuze van de gewestelijke entiteit voor een boete en voor een welbepaald boetebedrag blijkt, zodat de overtreder hiertegen met kennis van zaken kan opkomen.

3.

Verzoekende partij toont niet aan dat de beoordeling door de gewestelijke entiteit van de omstandigheden waarin ze het stedenbouwkundig misdrijf heeft gepleegd of beëindigd, als waarderingscriterium om het boetebedrag te bepalen, foutief is of kennelijk onredelijk. Ze verwijt de gewestelijke entiteit met name tevergeefs dat deze onzorgvuldig heeft gehandeld door de uitkomst van de door haar aangekondigde regularisatieprocedure niet af te wachten.

De gewestelijke entiteit overweegt hierover in de bestreden beslissing het volgende:

“4.1. De toerekenbaarheid aan de overtreder

...

Vermoedelijke overtreder ontkent in zijn verweer de feiten niet, maar stelt enkel te zullen overgaan tot regularisatie. Dit is een gegeven dat bij de rubriek omstandigheden zal worden beoordeeld.

...

4.2.3. De omstandigheden

Overtreder vroeg in het kader van zijn verweer van 19 mei 2020 om de bestuurlijke boeteprocedure nog niet verder te zetten aangezien de nodige stappen werden gezet om de toestand te regulariseren.

Bij het bepalen van de hoogte van de geldboete kan inderdaad rekening worden gehouden met de bereidheid van de overtreder om voor de vastgestelde schendingen maatregelen te nemen. Overtreder zelf bracht de gewestelijke entiteit niet meer op de hoogte van een eventuele regularisatie of de genomen stappen. Uit navraag bij de verbalisant blijkt dat op 23 juni 2021 nog geen regularisatievergunning werd aangevraagd

De gewestelijke entiteit ging per schrijven van 27 februari 2020 over tot kennisgeving van het voornemen om een bestuurlijke geldboete op te leggen. De boetebeslissing moet binnen een termijn van honderdtachtig dagen na deze kennisgeving genomen worden (artikel 6.2.13 VCRO). Deze termijn was geschorst zolang de toegestane betalingstermijn van de initieel voorgestelde geldsom liep (artikel 6.2.14 VCRO) en ving pas na afloop daarvan aan. Deze termijn van honderdtachtig dagen is een termijn van orde, waarvan de overschrijding niet gesanctioneerd wordt. Deze beslissingstermijn is inmiddels verstreken. De gewestelijke entiteit is evenwel van oordeel dat de feiten voldoende ernstig zijn om alsnog een bestuurlijke geldboete op te leggen en acht het, wegens de voorliggende overschrijding van de beslissingstermijn en rekening houdende met de concrete elementen in het dossier, passend en redelijk om het boetebedrag te verlagen tot 6775 euro.

Er zijn verder geen bijzondere omstandigheden die in rekening worden genomen bij het bepalen van de hoogte van de boete.”

Zoals gesteld vormen de omstandigheden waarin de overtreder het stedenbouwkundig misdrijf heeft gepleegd of beëindigd een criterium bij het bepalen van de hoogte van de geldboete (artikel 6.2.7, §1, lid 2 VCRO). De inspanningen van de overtreder om te pogen om de wederrechtelijke stedenbouwkundige handelingen waarvoor de boete wordt opgelegd te regulariseren kan dergelijke omstandigheid uitmaken, zodat de gewestelijke entiteit hiermee rekening kan houden.

Uit het administratief dossier blijkt dat de gewestelijke entiteit naar aanleiding van de door verzoekende partij op 19 mei 2019 aangekondigde regularisatieaanvraag niet onmiddellijk overging tot het nemen van een boetebeslissing, maar eerst zelf meermaals navraag deed bij de verbalisant naar de stand van zaken van de regularisatieaanvraag, waaruit telkens bleek dat er nog geen aanvraag was ingediend. Zo vroeg de gewestelijke entiteit een laatste keer op 23 juni 2021, ofwel ongeveer 19 maanden na de vaststelling van het stedenbouwkundig misdrijf door de verbalisant op 4 november 2019, of er 'enige vorm van herstel' was, waarna bleek dat verzoekende partij ter zake nog altijd geen stappen had ondernomen. Uit het administratief dossier blijkt ook dat verzoekende partij sinds haar aankondiging op 19 mei 2019 dat ze een regularisatieaanvraag zou indienen vervolgens naliet om de gewestelijke entiteit daarover te informeren, terwijl ze klaarblijkelijk tot op heden en ondanks de (nieuwe) aankondiging in haar wederantwoordnota van 21 februari 2022 nog altijd geen regularisatieaanvraag indiende, hoewel ze wist dat de boeteprocedure was opgestart en liep. De overtreder die zich wil beroepen op de verzachtende omstandigheid dat er vrijwillig is overgegaan tot het herstel van het stedenbouwkundig misdrijf dient de gewestelijke entiteit hierover nochtans in beginsel actuele informatie te verstrekken en dient haar op de hoogte te houden van de initiatieven tot regularisatie dan wel herstel en van de eventuele tussengekomen (gunstige) vergunningsbeslissingen. Gelet op deze vaststellingen is het verzoekende partij die onzorgvuldig heeft gehandeld en die nu tevergeefs en onterecht haar eigen tekortkomingen afschuift op de gewestelijke entiteit, die haar nochtans een ruime termijn bood om het stedenbouwkundig misdrijf te remediëren en die redelijkerwijze niet langer diende te wachten op de uitkomst van de aangekondigde regularisatieaanvraag. Overigens doet het eventueel verkrijgen van een regularisatievergunning zoals gesteld op zich geen afbreuk aan het bestaan van het stedenbouwkundig misdrijf en de mogelijkheid om hiervoor een boete op te leggen.

Uit de bestreden beslissing blijkt bovendien dat de gewestelijke entiteit de overschrijding van haar ordeterminen om een boetebeslissing te nemen in rekening heeft gebracht als een boeteverlagend element, hoewel dit minstens grotendeels is te wijten aan de onzorgvuldige houding van verzoekende partij. De gewestelijke entiteit heeft haar boetebeslissing immers uitgesteld in afwachting van de uitkomst van de door verzoekende partij op 19 mei 2019 aangekondigde regularisatieaanvraag, terwijl blijkt dat er zelfs tot op heden geen regularisatieaanvraag is ingediend. In die optiek kan hiermee ook geen rekening worden gehouden door het College, dat in beginsel oordeelt op basis van de meest actuele gegevens die door partijen worden voorgelegd. Verzoekende partij uit op zich geen kritiek op de herleiding van de boete door de overschrijding van de beslissingstermijn.

De uitleg door verzoekende partij in haar verzoekschrift voor het uitblijven van de op 19 mei 2019 aangekondigde regularisatieaanvraag voor de wederrechtelijke loods doet geen afbreuk aan voormelde vaststellingen en in het bijzonder aan haar onzorgvuldige houding. Ze toont met name niet aan waarom deze regularisatieaanvraag *per se* samen moet worden ingediend met de (nieuwe) regularisatieaanvraag voor een terras bij de horecazaak op hetzelfde perceel. Uit geen enkel element blijkt dat beide aanvragen onlosmakelijk samenhangen of zijn gerelateerd en vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening noodzakelijk samen moeten worden ingediend. Verzoekende partij beweert enkel bij het feitenrelaas in haar verzoekschrift dat de aanvragen samen moeten gebeuren, waarna ze zich zowel bij de feiten als bij haar middel beperkt tot een uiteenzetting over een lopende vergunningsprocedure voor het terras bij de horecazaak die overigens niet door haar was ingediend. Zelfs in de hypothese dat het opportuun dan wel noodzakelijk zou zijn om de regularisatieaanvraag voor de loods samen met de (nieuwe) regularisatieaanvraag voor een terras bij de horecazaak in te dienen verduidelijkt verzoekende partij niet waarom deze aanvragen op het ogenblik van de bestreden beslissing op 14 september 2021 nog altijd niet waren ingediend, terwijl niet blijkt dat dit complexe aanvraagdossiers zijn. De lopende vergunningsprocedure voor een terras bij de horecazaak was immers alleszins definitief afgelopen met het arrest van de Raad van State van 20 mei 2021 waarbij de cassatievoorziening tegen het verwerpingsarrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 30 juni 2020 wordt verworpen. Bovendien was deze procedure feitelijk zelfs al afgelopen op het ogenblik dat er na de kennisname op 15 maart 2021 van het auditorsverslag, waarbij werd geadviseerd om deze cassatievoorziening te verwerpen, werd beslist om geen verzoek tot voortzetting in te dienen omdat daaruit in beginsel noodzakelijk volgt dat de Raad van State de afstand van geding vaststelt. Verzoekende partij wist dus klaarblijkelijk al meerdere maanden voor de bestreden beslissing dat de op het ogenblik van de vaststellingen lopende regularisatieaanvraag voor een terras bij de horecazaak op hetzelfde perceel ongunstig was afgelopen, zodat ze de op 19 mei 2019 aangekondigde regularisatieaanvraag voor de wederrechtelijke loods al lang kon hebben ingediend. In de rand hiervan merkt het College nog op dat uit de bewering van verzoekende partij in haar wederantwoordnota 'dat het aanvraagdossier momenteel klaar ligt om ingediend te worden' opnieuw niet blijkt dat dit samen zal worden ingediend met een nieuwe regularisatieaanvraag voor een terras bij de horecazaak.

Het middel wordt verworpen.

V. Beslissing

1. Het beroep wordt verworpen.
2. De kosten van het beroep, begroot op 100 euro rolrecht, zijn ten laste van verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken in zitting van 8 september 2022 door de eerste kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,